

Žalba koju je 10. travnja 2019. podnio Apple Inc. protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 31. siječnja 2019. u predmetu T-215/17, Pear Technologies protiv EUIPO-a - Apple (PEAR)

(predmet C-295/19 P)

(2019/C 406/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Apple Inc. (zastupnici: G. Tritton i J. Muir Wood, *barristers*, koje su ovlastili J. Olsen i P. Andreottola, *solicitors*)

Druge stranke u postupku: Pear Technologies Ltd, Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Rješenjem od 1. listopada 2019. Sud (osmo vijeće) odbio je žalbu kao očito neosnovanu te naložio društvu Apple Inc. snošenje vlastitih troškova.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. kolovoza 2019. uputio Tribunalul București (Rumunjska) – Academia de Studii Economice din București protiv Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

(predmet C-585/19)

(2019/C 406/13)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul București

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Academia de Studii Economice din București

Tuženik: Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Capital Uman – Ministerul Educației Naționale

Prethodna pitanja

1. Znači li [izraz] „radno vrijeme”, kako je definiran člankom 2. točkom 1. Direktive 2003/88/EZ ⁽¹⁾, „vremensko razdoblje u kojem radnik radi, stoji na raspolaganju poslodavcu i obavlja svoje poslove i zadatke” na temelju pojedinačnog ugovora (u punom radnom vremenu) ili na temelju svih ugovora (o radu) koje je taj radnik sklopio?
2. Treba li zahtjeve koji su utvrđeni za države članice člankom 3. Direktive 2003/88/EZ (obveza poduzimanja potrebnih mjera kako bi se svakome radniku osiguralo pravo na dnevni odmor u neprekidnom trajanju od najmanje 11 sati, unutar razdoblja od 24 sata) i člankom 6. točkom (b) Direktive 2003/88/EZ (ograničavanje prosječnog broja radnih sati na najviše 48 sati tjedno, uključujući prekovremene sate) tumačiti na način da postavljaju ograničenja u odnosu na pojedinačni ugovor ili u odnosu na sve ugovore koji su sklopljeni s istim poslodavcem ili s različitim poslodavcima?

3. U slučaju da odgovori na prvo i drugo pitanje podrazumijevaju tumačenje koje isključuje mogućnost država članica da na nacionalnoj razini urede primjenu članka 3. i članka 6. točke (b) Direktive 2003/88/EZ u odnosu na [svaki] ugovor, može li se javna institucija države članice, koja djeluje u ime države, pozvati na izravnu primjenu odredbi članka 3. i članka 6. točke (b) Direktive 2003/88/EZ i sankcionirati poslodavca zbog nepoštovanja ograničenja koja su predviđena Direktivom za dnevni odmor i/ili najdulje tjedno radno vrijeme, kada nema nacionalnih zakonskih odredbi kojima se uređuje okolnost da najmanje trajanje dnevnog odmora i najdulje tjedno radno vrijeme moraju biti povezani s radnikom (neovisno o broju ugovora o radu koje radnik sklopi s istim poslodavcem ili s različitim poslodavcima)?

(¹) Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL 2003., L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. kolovoza 2019. uputio Bundesverwaltungsgericht (Njemačka) –
Land Baden-Württemberg protiv D. R.**

(predmet C-619/19)

(2019/C 406/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Land Baden-Württemberg

Tuženik: D. R.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 4. stavak 1. prvi podstavak točku (e) Direktive 2003/4/EZ (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive 90/313/EEZ Vijeća (u daljnjem tekstu: Direktiva o informacijama o okolišu) tumačiti na način da su pojmom „interna komunikacija” obuhvaćene sve komunikacije koje ne napuštaju unutarnje područje tijela koje je dužno pružiti informacije?
2. Primjenjuje li se zaštita „interne komunikacije” u skladu s člankom 4. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (e) Direktive o informacijama o okolišu vremenski neograničeno?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje negativan: primjenjuje li se zaštita „interne komunikacije” u skladu s člankom 4. stavkom 1. prvim podstavkom točkom (e) Direktive o informacijama o okolišu samo dok tijelo koje je dužno pružiti informacije ne donese odluku ili dok nije okončan drugi upravni postupak?

(¹) SL 2003, L 41, str. 26. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 1., str. 128.)